

PJESMA O JUDI

Irvin Lukežić
Pedagoški fakultet Rijeka

U Naučnoj biblioteci u Rijeci pronađen je dosad nepoznat glagoljski fragment. Riječ je o pjesmi anonimnog autora pisanoj u osmercima, inspiriranoj biblijskom legendom o Judi Iskariotu. Autor izvještava o nekim stilskim i jezičnim osobinama spomenutog fragmenta.

Nedavno je u Naučnoj biblioteci u Rijeci, na posljednjoj stranici jedne knjige¹ pronađen dosad nepoznat glagoljski fragment² pisani sitnim kurzivom:

"Iz sužanstva vraži sužan piše liste jude tužan
tužni glasi vam nazviščam pravicu življenju (s) paščam
izgled sam vam kerščenici u paklenskoj ovoi tam(i)³
dvi tisuć let bude dobro da me grizu vragi v ogni
ah prokleta ura bila gda me mat(i) je doila"

Ovaj odlomak nama nepoznatog pisca⁴, je pjesma u osmercima inspirirana biblijskom pričom o Judi Iskariotu, odnosno starohrvatskim crkvenim prikazanjima muke Isusove⁵. Juda Iskariot bio je prema Evandelu jedan od dvanaest apostola, legendarni izdajnik koji je za trideset srebrnjaka izdao svoga učitelja izručivši ga farizejima. U našim pučkim crkvenim prikazanjima posebno su dramski naglašena tri momenta Judine izdaje - trenutak kada mu komornik pred Kajfom i Anom istresavši "mošnju s pinezi" broji svaki novčić pojedinačno; susret s Isusom i glasoviti licemjerni poljubac ("tu Juda objami Isusa i reci: Zdrav mi budi, meštре dragi,/ prijatelju

1 "Cvit svetih" Franje Glavinića, Izd. u Veneciji 1702; Naučna biblioteka Rijeka, sign. R - 139; fragment sam pronašao listajući knjigu.

2 Nije ga spomenuo Vj. Štefanić u svom radu "Glagoljica u Rijeci", Rijeka (zbornik), MH Zagreb 1953.

3 Nečitka riječ.

4 Nema oznake mesta ni datacije pisanja (ili prijepisa). Na kraju teksta naziru se znakovi koji djelomično podsjećaju na latinskičko "v" i "c".

5 "Materija muke Isusove kod nas je u pjesničkoj i dramskoj formi dobila svoj završni oblik u djelu 'Muka Spasitelja našega' kako je zapisana u glagoljskom rukopisu iz g. 1556." (Hrvatska književnost srednjeg vijeka od XIII do XVI st. PSHK knj. 1 Zora/MH Zagreb 1969. str. 446; J. Badalić, Muka Isuskrstova - neobjavljena varijanta starohrvatskog prikazanja, Mogućnosti XXC - 7, Split 1973, str. 695-726; F. Fancev, Muka Spasitelja našega i Uskrsnuće Isuskrstovo, dva hrvatska prikazanja iz 15 vijeka, Grada JAZU XIV, Zagreb 1939. str. 241-287.

vazda pravil") i na koncu spoznaja vlastite nepopravljive krivice kada se "dešperan" uspinje stubama koje vode vješalima⁶

Juda poput tragičnih antičkih junaka razdiran gržnjom savjesti izgovara dugi monolog (s hamletovskim tembrom) pokajanja, proključi sebe i svoju sudbinu prije nego što nepovratno sude među paklenske sjene. Na šestoj stepenici spominje se svoje majke: "...bud' prokleta mati moja / koja j' mene porodila / najpri mlíkom zadojila.." ⁷

"Crni Juda" stoji na vratima Pakla gdje će postati vječni sužanji ⁸. ovdje gdje prestaje narativno-recitska drama starog prikazivanja rađa se lirska pjesma. Naš nepoznati pjesnik inspiriran hiljadugodišnjim Judinim zatočeništvom govori glasom naratora:

Iz sužanstva vraži sužan
piše liste Juda tužan

U sljedećem stihu pjesnik se identificira s Judom:

tužni glasi vam nazvišćam
pravicu življenja (s) pašćam
izgled sam vam keršenici
u paklenosti ovoi tam(i)
dvi tisuć let bude dobro
da me grizu vragi u ognji
ah prokleta ura bila
gda me mat(i) je doila.

Jezik našeg fragmenta relativno je standardizirana čakavština (što podrazumijeva mjesno-areaalnu neutralizaciju) sa svim leksičkim i morfološkim specifičnostima starog pjesničkog izraza na našoj obali⁹. Motiv, pak, zatočenika koji iz zarobljeništva "piše liste" čest je u usmenom pučkom pjesništvu.

Stih je sričani osmerac sa ženskim srokom, karakterističan za tradiciju starih prikazanja iako nepravilne rime mogu uputiti i na pomisao da se radi o šesnaestercu bugaršćice (bez pripjeva)¹⁰.

Judinu tragičnu uzničku sudbinu, pjesnik potencira paronomazijama: sužanstva / sužan, tužan / tužni - Judina tužaljka zapravo je vječni ljudski krik u praznini bez odjeka nade, bez mogućnosti izbavljenja. I osnovni, dakle, ugodačni ovi pjesmu srodnom bugaršćicama.

Pjesma o Judi obogatila je fond riječkih glagoljskih spomenika (ne osobito bogat, naročito književnih) i našu spoznaju o vlastitom kulturnom identitetu.

Literatura

Badalić Josip, "Muka Isukrstova - neobjavljena varijanta starohrvatskog prikazanja", Mogućnosti XX, br. 7, Split 1973. str. 695-726;

Fancev Franjo, "Muka Spasitelja našega i Uskrstnute Isukrstovo, dva hrvatska prikazanja iz 15. vijeka", Grada JAZU XIV, Zagreb 1939, str. 241-287;

Hrvatska književnost srednjega vijeka od XIII do XVII st. Pet stoljeća hrvatske književnosti knj. 1, Zora MH, Zagreb 1969. (priredio Vj. Stefanić);

Kekez Josip, "Bugaršćice", starinske hrvatske narodne pjesme, Čakavski sabor, Split 1978.

6 "Od počela me mladosti
tamno živil do starosti.
Hudo delo je učinih
i time sebe (ja) prehinih..

.....
Pukni, srce smišljajući
ove škole gledajući
a nad njim ono drivo
na kojem ču obisit moje tilo;" etc. Hrvatska književnost op. cit. str. 459-460..

7 Ibid, str. 460; Isti je motiv i na završetku našeg fragmenta.

8 U Muci iz Tkonskog zbornika s kraja XV st. stoji: "...vsim se čuju vele tužna / ciča plka v pakli sužna." (Francev, op. cit. str. 258)

9 Primjeri: nazvišćam, paklenski, dvi nasuprot let - nagovještavaju da se radi o ikavsko-ekavskom refleksu jata (po pravilu Jakobinskoga i Meyera) ali je uzorak teksta oviše kratak da bi se to moglo pouzdano ustvrditi.

10 Bugaršćice su izrazito lirske pjesme baladičnog tonu koje "za predmet obradbe uzimaju unutrašnje ljudske sadržaje"; gdje ugodač i stanje imaju prvenstveno pred naracijom. "Stih se bugaršćice kreće od trinaestercu do osamnaestercu, među kojima su najčešće petnaesterac i šesnaesterac". J. Kekez, Bugaršćice, starinske hrvatske narodne pjesme, CS Split 1978; str. 17. i 22.

Štefanić Vjekoslav, "Glagoljica u Rijeci", Zbornik Rijeka, MH Zagreb 1953.

Zusammenfassung

Irvin Lukežić
Gedicht über Jude

In der Wissenschaftlichen Bibliothek in Rijeka ist ein bis heute unbekanntes glagolitisches Fragment entdeckt. Es geht um ein Gedicht des namenlosen Autors, das im achtsilbigen Vers geschrieben ist und das mit der Bibellegende über Jude Iskariot angeregt ist. Der Verfasser berichtet über einzelne Stil- und Spracheigenschaften des erwähnten Fragments.